

Førstelæreren ved Tveraa Skole.

(Sluttet).

II.

Underskrevne Morten Joensen, Tveraa, skal herved oplyse, at min Son Sofus er bleven slaaet af Lærer Bennedsen med et Spanskrør, saaledes at han bar Mærker derefter.

Jeg giver min Tilslutning til den af Arbejderforeningen „Enigheden“ indgivne Klage.

Tveraa, den 12. Nov. 1927.

Morten Joensen.

III.

Underskrevne Ole Gudmund Johannesen, Tveraa, skal herved oplyse, at min Son Jacob Albinus blev slaaet af Lærer Bennedsen med flad Haand under Øret uden Aarsag.

Iøvrigt har Sagen for været forelagt haade Skoledirektionen og den henværende Skolekommission samt Forstanderskabet.

Jeg giver min Tilslutning til den af Arbejderforeningen „Enigheden“ indgivne Klage.

Tveraa, den 12. Nov. 1927.

Ole G. Johannesen.

IV.

Underskrevne Johan R. Joensen, Tveraa, skal herved oplyse, at min Son Niels er blevet stærkt mishandlet af Lærer Bennedsen. Han kaldte Drengen ind paa sit private Kontor og gav sig til at prygle los paa ham med et Spanskrør. Pryglene var saa voldsomme, at Drengen, da han kom ud igen af Kontoret, var saa udmattet, at han maatte støtte sig til et Stakit udenfor nogen Tid, før ikke at falde om. Men ikke førend om Aftenen, efter at Bedovelsen var gaaet over, begyndte det for Alvor at gøre Virkning, derved at Drengen rystede over hele Legemet af Feber som Følge af de Prygl, han havde faaet, og Smerterne var saa voldsomme, at han næsten ingen Sleder kunde taale, at der røstes ved ham; og da han blev afkledd, fik man rigtig Bevis for, hvor rødsomt han var blevet mishandlet, idet han over de Dele af Legemet, hvor Spanskrøret havde ramt, var saaledes ophovnet med tykke, brede Striber, at enhver, der saa ham, maatte fyldest uforstaaeligt, at Læreren kunde være i Besiddelse af saadan Brutaltet og givet Drengen den frygtelige Mishandling, Drengen har Mærkerne i 8 Dage derefter.

Da min Hustru opdagede, hvordan Drengen var bleven tilredt, henvendte hun sig til Politibetjenten Martin Kristiansen og viste ham Drengen, og ligeledes viste hun ham til Morten Joensen. Derefter gik hun til Lægen for at bede om Attest for Mishandling af Drengen, men Lægen nægtede at udstede en saadan. Siden gik hun til N. P. Mortensen, der er Medlem af Skolekommissionen, samt Præsten og viste dem Drengen. Disse lovede blot at irettesætte Bennedsen. Endelig henvendte hun sig til Sysselmanden, men denne vilde ikke tage sig af Sagen.

Jeg var desværre ikke hjemmeværende, men var paa Fiskeri ved Island, men kan oplyse ovenstående efter Frasagn fra dem, der saa Drengen.

Jeg giver min Tilslutning til

den af Arbejderforeningen „Enigheden“ indgivne Klage.

Tveraa, den 12. Nov. 1927.

Johan A. R. Joensen.

V.

Underskrevne Edvard Jakobsen, Tveraa, skal oplyse, at mine Sonner Mikkel og Daniel Jakob er blevet slaaet af Lærer Bennedsen. Han slog Mikkel i Ansigtet med Haanden saaledes at han blodte stærkt fra Næse og Mund. Drengen blev stærkt mishandlet, saaledes at Blodet flød fra ham, og der maatte holdes af Fad under, ligesom hans Tøj blev meget tilsolet af Blod.

Daniel Jakob blev med Hovedet hængende nedad banket i ca. en halv Time med et Træ. Tilslidst følte Drengen sig saa udmattet, at han troede, han var Døden nær.

En anden Gang blev han igen mishandlet af Bennedsen inde paa dennes private Kontor. Han slog Drengen med en Spadsere stok saa voldsomt, at der var store Hulninger over hele hans Legeme efter Stokken, hvor den havde ramt.

Jeg maatte tage Drengene ud af Skolen og sætte dem i Skole i Frødeho.

Jeg giver min Tilslutning til den af Arbejderforeningen „Enigheden“ indgivne Klage.

Tveraa, den 13. Nov. 1927.

Edvard Jakobsen.

Færø Amts Skoledirektion.

Thorshavn, d. 26. Nov. 1927.

I Anledning af Foreningens Henvendelse til Skoledirektionen vedrørende Forstelærer Bennedsens formentlige Mishandling af Eleverne i Tveraa Skole og hans paastaede Drikkefærdighed, har Skoledirektionen besluttet at lade Sagen nærmere undersøge for at faa konstateret Berettigelse af Klagen.

Undersøgelsen vil blive foretaget af Amtmanden i den nærmeste Fremtid, og der vil blive givet saavel Foreningens Bestyrelse som de Forældre, der opgiver, at deres Børn er blevet mishandlet, Lejlighed til nærmere at dokumentere Klagepunkterne, ligesom selvfølgelig Forstelærer Bennedsen vil faa Lejlighed til at udtale sig.

P. D. V.

Oirik.

Arbejderforeningen „Enigheden“
Tveraa.

Færø Amts Skoledirektion.

Thorshavn, d. 30. Januar 1928.

I Anledning af Foreningens Henvendelse til Skoledirektionen af 7. Oktober f. A. vedrørende nogle Klager over Forstelærer Bennedsens Forhold har Skoledirektionen vedtaget at udtale følgende:

Ved den Undersøgelse, som Skoledirektionen har foretaget for at faa oplyst Grundlaget for de fremsatte Klager, har det for det første vist sig, at der i de Skoledirektionen foretagne Vidneafhøringer i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted. Det kunde interessere os at høre, at den i Skolen foretagne Vidneafhøring i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted. Det kunde interessere os at høre, at den i Skolen foretagne Vidneafhøring i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted. Det kunde interessere os at høre, at den i Skolen foretagne Vidneafhøring i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted.

Heller ikke i det af Ingvar Joensen paaberaabte Tilfælde

er det blevet godtgjort at Mishandling har fundet Sted. Klagerens Son havde skullet fra Skolen i vidt Omfang og havde udvist vagabonderende Tendenser, hvorfor Forstelæreren havde fundet sig foranlediget til at tildele ham en Revselse samt anmeldt Sagen til Syssellet, der havde henledt Værgeraadets Opmærksomhed paa Drengens Forhold. Drengen havde ingen Men haft af Revselsen.

I det i Morten Joensens Klage omhandlede Tilfælde ses Revselsen heller ikke godtgjort at have været af en saadan Art, at der kan have været Tale om Mishandling. Ligesom i de for nævnte Tilfælde er der ikke blevet udstedt nogen Attest af Lægen, der er oplyst at have opfordret Morten Joensen til at lade Sagen falde.

Den af Ole Gudmund Johannesen fremførte Klage kunde ikke nærmere oplyses paa Grund af Klagerens berusede Tilstand. Dette Tilfælde laa ligesom de andre flere Aar tilbage.

Det eneste Tilfælde fra den seneste Tid er Revselsen af Johan A. R. Joensens Son. Denne havde gjort sig skyldig i en meget grov Forsæle, der havde givet Anledning til Klage fra Moderen til en anden Elev. Drengen fik da en Dragt Prygl paa Sædet og Laarene, hvorved der fremkom Mærker, ligesom Drengen havde været om i Sædet i de første Dage. Han havde dog ingen varig Men haft af Revselsen, og Kredslegen havde da heller ikke fundet Anledning til at udstede nogen Attest.

Skoledirektionen finder heretter ikke Anledning til at foretage videre i Anledning af disse Klager. Og paa samme Maade stiller det sig med Hensyn til Beskyldningerne mod Forstelærer Bennedsen for Drikkefærdighed, idet der intet er blevet fremført, som kan begrunde en saadan Beskyldning, der jo ogsaa er blevet tilbagekaldt af et af Bestyrelsens Medlemmer.

Hvilket herved meddeles til Efterretning.

P. D. V.

Oirik.

Arbejderforeningen „Enigheden“
Tveraa.

Til

Skoledirektionen,
Thorshavn.

Af Deres Skrivelse af 30. Jan. d. A. ser vi, at Direktionen ganske har frifundet Lærer Bennedsen vedrørende de af os indsendte Klager over hans brutale Optreden overfor Børnene i Tveraa Skole.

Det mærkelige ved Frifindelsen er, at den motiveres med, at Lægen har nægtet at udstede Attest for Mishandling. Det kan altsaa opfattes som Direktionens Mening, at Lægens Negtelse er Bevis nok for, at de af os indsendte Klager har været uberettigede. Herimod undlader vi ikke paa det bestemteste at protestere, for ved den af Amtmanden foretagne Vidneafhøring i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted. Det kunde interessere os at høre, at den i Skolen foretagne Vidneafhøring i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted. Det kunde interessere os at høre, at den i Skolen foretagne Vidneafhøring i Tveraa Skole fremgik det tydeligt, at Mishandling havde fundet Sted.

At Kredslegen har nægtet at udstede Attest er slet ikke noget Bevis for, at der ikke har foreligget Mishandling. Naar Lægen har nægtet at udstede Attest, maa det vel snarere skyldes

den Omstændighed, at han vilde skaae Lærer Bennedsen end den, at Børnene ikke skal have været mishandlede, for Lægen kan ikke have været blind for, at hvis han udstedte Attest, vilde det koste Bennedsens Stilling som Lærer, og dette vilde Lægen selvfølgelig ikke være Medskyldig i af visse Grunde, for det er noksom bekendt, at der mellem Bennedsen og de henværende Læger altid har hersket et temmelig venskabeligt Forhold. Herudfra er det forstaaeligt, at Lægen har nægtet at udstede Attest.

Med Hensyn til Bennedsens Drikkefærdighed vil det kunne oplyses i Følgdens Toldbøger, hvor store Kvanta Spiritus han har indforskrevet de Aar, han har været bosat paa Færøerne, og vi er forvisset om, at det bliver ikke smaa Kvanta. At han har forbrugt en Mængde Spiritus, derom vidnede den kolossale Buikhe tomme Flasker, der var ophobet i hans Kælder og Kæld, da den for et Aars Tid siden skulde flyttes bort. Og vi kan anføre som Supplement, at Bennedsen, den Gang han flyttede hertil som Lærer, havde bl. a. 2 Kasser Whisky som Bagage med sig.

Iøvrigt synes det som Direktionen mere tager Bennedsens Forklaring og Skrivelser til Følge, end det af Anklagerne fremførte.

Vi har nu overvejet Sagen og har ikke i Agt at lade den falde — om Direktionen afviser den — men har besluttet at overlade den til en Sagfører.

Tveraa, den 28. Febr. 1928.

Paa Arbejderforeningens „Enighedens“ Vegne:

Johan Bech. Poul Øster.
Erik Larsen. J. P. Wang.

Færø Amts Skoledirektion.

Thorshavn, den 14. Marts 1928.

I Anledning af Foreningens under 28. f. M. indsendte Skrivelse vedrørende en tidligere fremsat Klage over Forstelærer Bennedsen, Tveraa, skal man herved meddele, at Direktionen ikke finder Anledning til at ændre sin Stilling til Sagen, da det i Skrivelsen anførte kun er en Gentagelse af, hvad der blev fremført under Afhøringen uden at blive nærmere godtgjort.

P. D. V.

P. A. V.

A. Svane.
Fm.

I. P. G.

Joen Peter Gregoriussen

Yrkingar.

Vardín gav út 1927.

Felagið „Varðin“, sum á ymissan hátt hevur verið forøyskum bókmentum til miklan frama, hevur í undanfarnu árum tikið sær fyrri at geva út skreytútgávur við tølum á eftir okkara „classikarum“. Fyri var lagt við *Kvíviki-Jógvan* og nú kom *Jóan Petur uppi í Trø*. Klassikarar í orðsins heinleiðis merking: *Mynsturithovundar* eru hesir menn júst ikki, mest vegna tess, at teirra forøyska mál her ov týðulig merkir av teim brekum, sum seinri eru bót. Aðrir menn, samtíðar og eftirtíðar, hevjaða málið til hæddir, sum geva teimum betri rætt til navn: *classikari*; men tað spillir ikki heilur I. P. G. og Kvíviki-Jógvan, tí valda hevdí tað eydnast okkum at komið so langt, sum vit eru kommir, um vit ikki høvdu haft tilfíkar undangongumenn sum Kvíviki-Jógvan og serliga I. P. G.

Til Canada

med
Cunard og White Star
Linien.

Alle Oplysninger ved
Jens av Reyni,
Thorshavn,
eller
C. Mogensen,
Nyhavn 1,
København.

Hesin síðst nevndi var undangongumaður í orðsins bestu merking: Dírivismikil og ósmæðin, sjálvbjargin í hugsan vegna holla mentan, sum var bygd á egði arbeið og egnar royndir, bjartskýgdur og trúfastur móti tí, han hevði kastað alsk sín á frá ungum aldri. Enn ikki tey sáru heilsubrek, I. P. G. hevði at dragast við, kundu kúga dírví og átrúnað hansara.

Tað er serstakliga formanni »Varðanes, harra M. A. Jacobsen«, at takka, at yrkingar I. P. G. s koma fram so prýðuligar og væl úr hondum greiddar, sum nú er til skjóls. Hansara innangangur, ævisoga Jóans Peturs, og hansara viðmerkingar geva bókinu tvífalt virði. Annars eru yrkingarnar sjálvsagt hovuðsinnihaldið í bókini. Tað er eyðkent fyrri lyndi og tráan Jóans Peturs uppi í Trøð, at tær bestu av yrkingum hansara hava livað og líva enn á mannammuni, sum fólkasangir ella sum visur á gólvi. I. P. G. yrkti fyrri fólki snúm og til fólk sítt. Tráan hansara var at taka persónligan lut í hinum vaknandi fjóðskaps lívi; men sóttin helt honum tey seinnu árin fangnum heima, og tí sendi hann hugan sín á flog út á fundirnar við yrkingum sínum: »So harður er streymur«, »So mótask við her« og »Jóan Petur heilsar tykkum«.

»Við kaspiska havið á flotnum har«, »Hákan í Noregi konungur vár«, »So harður er streymur í Foroyum«, »Kirkjubó ein skúli stóð« eru líka ofta sungnir á fundum og á skólum, sum nakrir aðrir nýggjari sangir. Merkiligt er, at ein sangur, sum »Tú forna kenda minnistað«, ikki ógnaðist liv sum fólkasangur. Serliga heit síðsta orindi mátti ofta verið grund til at at kvøði, so sannrøð og vinarlígt tað ljóðar:

»Ring er hespan upp at vinda, her í flokkur liggur.
Vindi hvor, ið best kann binda vinarband!
Danmark hevur valdið,
Foroyar eiga blóðið,
sum her rann og rennur um alt Foroyaland.«

»Gentukæti« ella »Her nógv er at gera«, sum hon oftast er nevnd, hevur betur enn nokur onnur vísa rakt tað ovfarakæti, sum stundum kemur upp, tá fólk fær eygð upp fyrri síni egnu vommum. Yvir »Gentukæti« er nakad av anda Holbergs. Hvussu hava ikki Vaagens-ríman ella Transvaal-ríman verið kvøddar á gólvi við buldur og brak. Tað er hvørki kvæði ella kempuvísur, ið hava gingið teimum fremri í at vera livandi í dansi, tær eru livandi myndir: Vaagens-ríman úr fólksins dagliga lívi og Transvaal-ríman úr tí, sum einafurð nam meint við allar menniskjur, ið berjast fyrri sjálvbjargni.

I. P. G. Yrkingar er ein bók, sum hvør bókakerur Foroyingur traar eftir at eiga; men tíverri eru bert 500 eintøk til, harav 250 talmerkt, so til eru bert 250. Hann ið vil ognast bókin má tí skunda sær at keypa.

Fjøltnir.